

Byly zde před námi jiné civilizace?

Téměř ve všech nejstarších dochovaných písemných památkách, na jeskynních kresbách a mnoha kamenných artefaktech můžeme najít stopy tajemných návštěvníků z nebes - bohů a jejich poslů. Tyto indicie se vyskytují v celosvětovém měřítku. Všechny pradávne civilizace mají ve svých pověstech zmínky o svých stvořitelích a zakladatelích - návštěvnících z kosmu. Pod nánosem náboženské mytologie se skrývá reálné jádro, doklad o pradávných stycích obyvatel Země s jinými civilizacemi z vesmíru, které bývaly zpodobovány do kamene, k zachování jejich věčné památky...

Ostatně - nezůstaly nám zachovány jen jejich podoby, ale i jejich díla - megalitické stavby, pyramidy po celém světě, sfinga, tajemné chrámy, podzemní chodby a mnoho dalších nevysvětlitelných archeologických nálezů. K nejzáhadnějším nálezům patří nesporně objevy zkamenělých kostí humanoidního živočicha velkých rozměrů, odpovídajících výšce bytosti 3 - 4 metry. Již v roce 1950 bylo v Revui bejrútského muzea konstatováno, že existence obrovských lidských bytostí ve starší době kamenné, musí být chápána jako vědecky zjištěná skutečnost. Za důkazy považujeme zejména obry z Jávy, Číny a jižní Afriky. Ale proč těmto nálezům přikládat takovou výjimečnost? Vždyť i v Bibli najdeme na řadě míst informace o obrech, kteří žili na Zemi v dávných dobách, jako potomci bohů. Dokonce je přesně uvedena i jejich výška - lůžko krále Oga měřilo 9 hebrejských loktů (48,4 cm), tedy 436 cm, král mohl mít výšku okolo čtyř metrů...

Stejně informace nacházíme v pověstech Mayů a Inků a mnoha dalších posvátných knihách. Mimochodem, nebylo by pro tyto obry snazší budovat megalitické stavby, když mohli disponovat fyzickou silou i 10x větší, než nynější člověk a jejich technické vybavení si ani neumíme představit?

Dosud nebyl vědecky vyřešen problém, jak je stará civilizace na Zemi, protože není vyřešena základní otázka: O kterou civilizaci se jedná. V dosavadních vědeckých teoriích se předpokládá, že dnešní civilizace má počátky někde v Mezopotámii, Indii či Africe a navazuje na éru neandertálců z doby ledové. Všechny objevy však nasvědčují tomu, jako by minulé civilizace měly úroveň srovnatelnou s dnešní společností a později civilizace spíše degenerovaly, než se vyvíjely, o čemž svědčí např. srovnání temného středověku v prvním tisíciletí našeho letopočtu a sumerské civilizace, kde již před 6000 lety měli vysoce organizovanou společnost s urbanisticky řešenými městy s vodovody a kanalizacemi, universitami s fakultami lékařství, práva, přírodních a humanitních věd, rozvinutou literaturu, hudební i dramatické umění a měli astronomické znalosti srovnatelné s dnešními, neboť znali všechny planety Sluneční soustavy. Sumerové sami říkali, že všechny znalosti získali od

Anunnaki, tvorů, kteří přišli z nebe, z planety Nibiru. Sumerská kosmologie je známa ze spisu Enuma Elish, který se nazývá také „Epos Stvoření“, neboť popisuje vznik Země a lidstva, podobně jako kniha Genesis v Bibli. Epos Stvoření je na sedmi hliněných tabulkách v babylonském písmu, ale jeho sumerský původ je zřejmý. Podle této kosmologie byla asi před 4 miliony let do Sluneční soustavy přitažlivostí velkých vnějších planet přitažena planeta Nibiru, cestující vesmírem z nějaké vzdálené hvězdné soustavy. Při průletu Sluneční soustavou se srazila s planetou Tiamat, která byla rozbita. Její největší část se spolu s jedním ze satelitů planety Tiamat stala Zemí a Měsícem, zbytek se stal pásem asteroidů. Planeta Nibiru zůstala ve Sluneční soustavě, obíhá však po protáhlé dráze, podobně jako komety. Zdá se nemožné, aby takovéto kosmologické znalosti Sumerové jakýmkoli způsobem sami zjistili, rovněž pro nás jsou tyto zprávy neuvěřitelné, ale nemůžeme je potvrdit ani vyvrátit. Dobu oběhu planety Nibiru kolem Slunce označovali jako "sar" - božské "číslo nejvyššího". Sumerské kroniky zachycují historii 120 sarů od příchodu prvních Anunnaki na Zemi, což představuje dobu asi 430 tisíc nynějších let. Tak dávnou historii nemá žádný z nynějších národů.

Podle legend začali Annunakiové na Zemi, kterou považovali za svoje vlastnictví (jako úlomek planety Tiamat), s těžbou zlata již před 360.000 roky a v Africe byly skutečně nalezeny doly, jejichž stáří bylo odhadnuto na 70.000 let. Ztěžší lze předpokládat, že zlato těžili nějakí pithecanthropové. Ovlivnění obyvatelstva naší planety návštěvníky z kosmu nacházíme ve všech dostupných informačních zdrojích, které se dochovaly až do naší doby. Jsou to zdroje písemné, hmotné (archeologické nálezy) a ústně sdělované tradice. Nejčastěji je v této souvislosti citována Bible.

I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty i nad celou zemí...“

Ano, pokud je překlad původních textů přesný, není zde lepší důkaz, že lidé byli stvořeni bohy (plurál) a byli určeni k tomu aby vládli světu. Pochopitelně se tito stvořitelé také museli o své výtvořiny počátku starat:

"A Hospodin Bůh vysadil zahradu v Edenu na východě a postavil tam člověka, kterého vytvořil. Hospodin dal vyrůst ze země všemu stromoví s plody dobrými k jídlu, uprostřed zahrady pak stromu života a stromu poznání dobrého a zlého...."

Dále už se odvíjí známé historie se stvořením ženy, snědení zakázaného ovoce a vyhnání z Ráje. Zbytek Starého zákona je již jen kronikou všech událostí, které se staly po stvoření světa. Za zmínku stojí zejména důkaz o kontaktech mezi božskými bytostmi a pozemšťany : „Když se lidé počali na zemi množit a rodily se jim dcery, viděli synové božští, jak půvabné jsou dcery lidské, a brali si za ženy všechny, jichž se jim zachtělo...“

Ovšemže to nezůstalo bez následků:....

„Za oněch dnů, kdy synové božští vcházeli k dcerám lidským a ty jim rodily, vznikaly na Zemi zrůdy, ba ještě i potom...“ Nakonec to všechno musel Bůh napravit potopou světa, aby zlikvidoval nepovedené genetické experimenty neposlušných synů...

Přímých důkazů pro tato tvrzení bible příliš mnoho není, ale existují. Na celém světě se našlo dostatek indicií. Za takový důkaz existence obří rasy můžeme pokládat i sochy obrů na ostrově Bali, kteří zde podle místních pověstí byli dávnými panovníky. Zachovaly se i kamenné sarkofágy, které měly délku přes 3 metry, bohužel byly prázdné. Stejně jako v Bibli, se i na Bali hovoří o zrůdných podobách mutantů - potomků spojení obrů s pozemšťankami, kteří museli být pro svou agresivitu neustále drženi pod dohledem ve skalních chrámech, kde jsou dodnes k vidění kamenné hlavy obrů a kam domorodci stále přinášejí obětní dary.

© Jan Pavlík